

Hier volgt een dagboekverslag van het schoolreisje met de zesde klas van de Chr. Lagere school naar "Jeugdland ", in Ellecom.

Onze meester was daar meneer den Ouden.

22 mei 1956

Afscheid van school. We moesten de koffers vrijdag op school brengen, want we zouden met schoolreisje naar Ellecom gaan. Maandag moesten wij om 7 uur op school zijn, dan konden we meteen weggaan. We waren allemaal op tijd op school. De vrouw van meester Scherpenzeel ging ook mee. Eindelijk gingen we weg. We waren met 27 personen. We gingen met drie busjes. Waar onder ook één van het bedrijf van mijn vader. De reis ging heel snel. Om een uur of 10 gingen we wandelen in het bos. Het bos was vlak achter het huis. Om 12 uur waren we weer thuis en gingen eten, wij waren toen nog de enigste klas. 's Middags gingen we weer naar het bos en namen een fles water mee. Het was lekker warm weer. Om half zes gingen we warm eten. Daarna moesten we met elkaar afwassen.

En ook aardappels schillen. Daarna gingen we in de tuin achter het huis ballen. Om 10 uur moesten we naar bed. De eerste nacht is nog het leukst geweest. Er waren twee bedden boven elkaar. Iedereen wilde natuurlijk boven slapen. Het was grote lol, dat begrijp je wel. Juf Ans Bakker stuurde een heleboel meisjes uit bed. Finy Veer werd ook uit bed gestuurd. We waren haar allemaal vergeten en gingen lekker slapen. Mevr. Scherpenzeel slaapt naast haar. Midden in de nacht werd ze wakker en merkte dat Finy nog op de gang stond. Ze ging kijken en ja hoor, ze stond er nog. De volgende morgen, op woensdag, zouden we een lange wandeling door het bos maken. We waren al om 6 uur wakker en gingen verstopperijtje op de zaal spelen. Eindelijk om half 8 moesten we ons aankleden, want om half 9 gingen we precies eten. We moesten onze tassen klaar maken en namen een fles water mee. We kregen een pakje brood en konden weg gaan. Eerst moesten de meisjes nog afwassen en we vertrokken. We hebben een heel eind gelopen. Ergens op een hoge berg gingen we eten. Ons water was op en nergens konden we water vandaan halen. Wat hadden we een dorst. Gelukkig kwamen we een groep soldaten tegen van wie wij prikkellimonade kregen.

Toen gingen we weer verder lopen en kwamen langs Koepel de Kaag. Daarna een lang recht pad af door het bos. En zo kwamen we weer thuis in Jeugdland. Ik had hele zere voeten gekregen en een stel blaren. Iedereen liep zo langzaam en ik liep met een groepje van zes hard voor uit, want we moesten erg nodig naar de w.c. Het was een lange dag. We waren erg moe en hadden honger gekregen. Het eten smaakte heerlijk.

Maar toen kwam het. De zes personen, die zo hard voor uit gelopen waren [wat niet mocht], werden na het eten vroeg naar bed gestuurd. Dat waren: Kitty Lampe, Tineke Metzlar, Rina Roos, Joke van den Beukel en Jan van Dijk. Alvorens we naar bed werden gestuurd zaten we achter het huis met meneer den Ouden op een bank. We moesten alle zes even met hem praten. Hij vroeg of we er spijt van hadden en moesten: "Ja, meester" zeggen. Er kwam nog een heel verhaal achter aan. We vonden het helemaal niet erg. Hadden grote lol met elkaar op die zaal. Om 10 uur kwamen ook de anderen naar de slaapzaal.

De volgende dag kwam er een school uit Nijverdal ons vergezellen.. Op donderdag gingen we naar het Openluchtmuseum in Arnhem. We zijn helemaal gaan lopen naar Arnhem. In het Openlucht museum zagen we vele oude boerderijtjes en de brug uit Ouderkerk. Natuurlijk moesten we dat op de foto zetten.

Openlucht museum Arnhem

Onze groep. Mei 1956

De volgende dag, vrijdag, kwam na het ontbijt juffrouw van Ee in eens binnen lopen. Na de maaltijd spelletjes met elkaar gedaan en een wandeling door het dorp Ellecom gemaakt. Het begon te regenen. Met de andere school deden we ook spelletjes.

's Nachts hebben de jongens van de andere school het glas gebroken van het brandkastje en de sleutel er uit gehaald. En 's nachts om half één zijn die jongens de meisjeszaal in gerend. Meneer Moet, baas van Jeugdland, is er bij gekomen en heeft de inspecteur er bij gehaald. Toen zijn die jongens als een haas hun bed in gevlogen.

De volgende dag, zaterdag, gingen we weer naar huis. Na het ontbijt nog een wandeling in het bos gemaakt. Na de maaltijd spelletjes gedaan. Om een uur of 5 kwamen de auto's ons weer ophalen. Wat hebben we een plezier met elkaar gehad.....

Nu, na vele jaren, zit ik mij te bedenken, wat moeten die begeleiders van dat vakantie kamp een zware week met ons hebben gehad.

Dit alles is nu 56 jaar geleden. Herinneringen van Joke van den Beukel.

Het christelijk vakantieoord Jeugdland te Ellecom is in eind jaren tachtig van de vorige eeuw nog in het nieuws geweest. Zie persbericht hieronder.

In Ellecom lieten de Tamils het pension Jeugdland uitbranden.

Acties van Tamils breed afgekeurd

Van onze verslaggevers

ARNHEM, HOENSBROEK, DEN HAAG - De grote fracties in de Tweede Kamer hebben de vernielingsacties van de Tamils afgekeurd. Ze toonden zich ook teleurgesteld. Dit doet hun zaak geen goed, zo werd vrij algemeen gezegd. De oppositie vindt, dat ook de regering een verwijt valt te maken, omdat ze gewaarschuwd was.

Gisteravond hebben Tamils een opvangcentrum in een voormalig sporthotel in Wijk aan Zee in

brand gestoken. Hoewel de brandweer het vuur snel meester was, werden twee verdiepingen volledig in de as gelegd. In het centrum verbleven honderd Tamils.

In de nacht van woensdag op donderdag hadden Tamils in verschillende opvangcentra elders in het land vernielingen aangericht uit protest tegen het Nederlandse opvangbeleid. Op dit moment bevinden zich 1100 Tamils in ons land, verspreid over 12 pensions. De 87 Tamils die zijn ondergebracht in een pension in Hoensbroek zijn gistermiddag in hongerstaking gegaan.

Kamerleden van de regeringspartijen CDA en VVD lieten

zich harder over de acties uit dan de oppositie. CDA-woordvoerder Evenhuis-van Esen zei: „De Tamils moeten weten dat in dit land iets niet van de ene op de andere dag kan veranderen. Ik ben erg teleurgesteld. De minister heeft toegezeggen gedaan naar alternatieve woonruimte te zoeken, maar daar is overleg voor nodig.”

Volgens het VVD-Kamerlid Wiebenga moet de Tamils duidelijk worden gemaakt dat zij niet met stenen maar met woorden moeten argumenteren. Met mevrouw Evenhuis spreekt hij tegen, dat de politiek de problemen van de Tamils hebben onderschat.

Wiebenga: „De spanningen onder de Tamils schrijf ik vooral

toe aan de lange asielprocedure, waardoor ze lange tijd in onzekerheid verkeren. Maar de staatssecretaris heeft nu aangekondigd de aanvragen sneller te behandelen door aanstelling van zestig extra ambtenaren.” Het PvdA-Kamerlid Bourmeijer, dat het geweld ook afkeurde, vindt dat de minister ook een verwijt valt te maken. Hij wees erop, dat de oppositie voortdurend heeft gewaarschuwd voor de oplopende spanningen in de pensions. Hij meent, dat het ministerie nu zo snel mogelijk moet proberen de verhouding met de Tamils te herstellen.